

His saliva and mucus

כיהו וניעו –

OVERVIEW

The גמרא is discussing the תולדות of (זה האדם) מבעה and is attempting to find the תולדותיהן לאו כיוצא בהן by כיהו וניעו, which refers to the spittle which a person ejects. כיהו וניעו and תוספות רש"י disagree as to the exact translation of כיהו וניעו.

פירש הקונטרס מי האף¹ -

רש"י explained that ניעו refers to the **liquid** that issues forth from the **nose** –

תוספות has a difficulty with רש"י's explanation:

וקשה לרבינו תם דבפרק דם הנדה (נדה דף נה,ב ושם) קתני כיהו וניעו ומי האף -

And the ר"ת has a difficulty with this translation; **for in הנדה פרק דם הנדה, the ברייתא states כיהו and ניעו and מי האף**. It is obvious from that ברייתא that ניעו and מי האף are two separate entities.

תוספות offers his translation:

ונראה דכיהו הוא היוצא מן הגרון בכח² וניעו הוא היוצא מן הפה על ידי נענוע:³

And it seems that **כיהו** refers to phlegm, which issues forth from the throat with force, while **ניעו** refers to saliva, which issues forth from the mouth through (mere) **movement** (without [excessive] force).

SUMMARY

According to רש"י, ניעו is מי האף (or ליתח החוטם), and according to תוספות it is saliva which is ejected from the mouth through movement.

THINKING IT OVER

Can a running nose be considered as כיהו וניעו?⁴

¹ here רש"י states that בד"ה אלא אל here רש"י states that כיהו וניעו are מיני רוק הם. See in (#103) אמ"ה. See in נדה where מס' נדה מיני רוק הם.

² It is therefore referred to as כיהו, from the root כח, which means force.

³ It is therefore referred to as ניעו, from the root נע, which means moving.

⁴ See סוכת דוד אות נד.